

**STRESZCZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ
W JĘZYKU POLSKIM**

Gitarowe rekompozycje w idiomie jazzowym krótkich form wokalnie-instrumentalnych na przykładzie kompozycji własnych

mgr Piotr Pociask

Uniwersytet Rzeszowski

Instytut Muzyki

dr hab. Dariusz Ziółek – promotor

Podstawą rozprawy jest dzieło artystyczne zawierające osiem utworów będących kompozycjami i rekompozycjami autora. Opis tego dzieła, który jest integralną częścią rozprawy, skupia się na zjawisku rekompozycji.

Celem niniejszego opisu jest wprowadzenie słowa *rekompozycja* i jego definicji do języka polskiego, gdyż nie występuje ono w rodzimych słownikach. Jest jednak często stosowane w literaturze anglosaskiej. Zgodnie z definicją w *Cambridge Dictionary* słowo *recompose* znaczy ‘produce a piece of music, poetry, or formal writing in a different way’. Przytoczone objaśnienie jest bardzo ogólne i z całą pewnością nie wyznacza granic tego pojęcia. Autor stara się w rozprawie zarysować te granice, z tą jednak świadomością, że niektóre przykłady są dość trudne do jednoznacznego określenia.

Niniejsza dysertacja składa się z czterech rozdziałów. W pierwszym zostało rozpatrzone zjawisko rekompozycji w szerszym, historycznym ujęciu, a poprzedza je przedstawienie metodologii badań, która opiera się na analizie składników dzieła muzycznego. Następnie zostały omówione przykłady jazzowych kompozycji, aranżacji, rekompozycji i kompozycji inspirowanych. Celem rozważań było pokazanie różnic występujących między tymi gatunkami. Analiza bazuje na przykładach trzech utworów: *Indiana*, *I got Rhythm* oraz *Mercy Street*. Pierwszy z nich pokazuje utwór, który występuje w jazzie od pierwszych nagrań z 1917 roku aż do czasów współczesnych. Z kolei *I got Rhythm* służy jako ilustracja autocytatu w muzyce oraz przykład procesu przekształcania w

jazzową formę *Rhythm Changes*. *Mercy Street* natomiast jest przykładem ukazującym utwór z lat osiemdziesiątych XX wieku i jego współczesne opracowania.

Podstawę do przedstawienia zagadnienia rekompozycji stanowią autorskie kompozycje wokalne-instrumentalne oraz ich rekompozycje w idiomie jazzowym zarejestrowane na płycie CD.

W rozdziale drugim zostały poddane analizie muzykologicznej cztery utwory wokalne-instrumentalne: *Linia przerywana*, *Łowca nut*, *Wybacz* oraz *Breath Away*. Jej podstawą stały się elementy dzieła muzycznego, takie jak: melika, tonacja; rytmika, metrum, agogika i *feeling*; harmonia; faktura, instrumentacja; artykulacja, ozdobniki; forma. Opis form jazzowych zawiera również analizę gitarowych partii solowych, będących jednym z najważniejszych elementów formy jazzowej.

W rozdziale trzecim analizie muzykologicznej zostały poddane rekompozycje tych utworów w idiomie jazzowym. Pokazane są przykłady różnych typów form jazzowych, takich jak ballada, forma postmodernistyczna, *fusion*, blues i *free jazz*.

W czwartym rozdziale, na podstawie opisów z rozdziałów drugiego i trzeciego, zostały pokazane różnice między kompozycjami a rekompozycjami oraz środki, które zostały zastosowane w rekompozycjach w celu nadania im jazzowego charakteru. Ilustrują je tabele oraz wykresy dynamiczno-formalne. Wszystkie wyżej wymienione zagadnienia służyły przedstawieniu istoty rekompozycji w twórczości muzycznej.

Zdaniem autora *rekompozycja* od wieków jest częścią muzycznej kreatywności, zatem słowo to należy wprowadzić do rodzimego słownika i używać go w języku polskim.

Reisak

6.6.2024r